

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/85/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6107010122
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6107010122.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Slavoj Sendeckého a JUDr. Petra Chovanku, na verejnom zasadnutí dňa 2. novembra 2016, prejednal odvolania obžalovaných L. F., U. O., U. U., E. M., proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 12.05.2016 sp.zn. 1T/17/2007 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. u obžalovaného L. F. (Z.) z r u š u j e rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 44 Tr. zák. u p ú š ť a u obžalovaného L. F. (Z.) od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Nitra z 05.04.2016 sp.zn. 1T/9/2011. V ostatných častiach zostáva u obžalovaného L. F. rozsudok okresného súdu nezmenený.

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných U. O., U. U. a E. M. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa boli obžalovaní L. F. (Z.), U. O., U. U. a E. M. uznaní za vinných:

obžalovaný L. F. (Z.) v bodoch i), j) z pokračovacieho trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 5 Tr. zák.,

obžalovaný U. O. v bodoch d), e), h), n) z pokračovacieho trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 5 Tr. zák.,

v bode g) z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 5 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,

obžalovaný U. U. v bode m) z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. formou účastníctva podľa § 10 písm. c) Tr. zák.,

obžalovaný E. M. v bode 1/ z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. formou účastníctva podľa § 10 písm. b) Tr. zák.

Odvolací súd konštatuje, že išlo o právne posúdenie predmetných skutkov podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania predmetných skutkov a trestných činov v zmysle zákona č. 140/1961 Zb.

Za to boli odsúdení:

obžalovaný L. F. (Z.) podľa § 247 ods. 5 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 na trest odňatia slobody vo výmere dva roky, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienienečne odložený a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba na dva roky,
obžalovaný U. O. podľa § 247 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zák. účinného do 01.01.2006 podmienienečne odložený a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba na štyri roky,
obžalovaný U. U. podľa § 247 ods. 5 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 na trest odňatia slobody vo výmere dva roky, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienienečne odložený a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 mu bola určená skúšobná doba na dva roky,
obžalovaný E. M. podľa § 247 ods. 2 Tr. zák., § 53 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 na samostatný peňažný trest vo výmere 500,- Eur a podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodené strany:

- 1/ Realizácia stavieb, s.r.o., so sídlom Zvolen, Na Štepnici 1, IČO: 36 022 390,
- 2/ Lesy SR, š.p., OZ Palárikovo, Remeselnícka č. 48, Palárikovo, IČO: 36 038 351,
- 3/ LESY, s.r.o., Banská Belá, IČO: 36 043 818,
- 4/ HRONSTAV 01 s.r.o., Rázusova 51, Brezno, IČO: 30 225 655,
- 5/ Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700,
- 6/ L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., U. XX,
- 7/ Z. O., nar. X.XX.XXXX, bytom V., 9. U. XXXX/XX,
- 8/ QBE, a.s., Štúrova 27, Košice, IČO: 17 084 954,
- 9/ Lesy Slovenskej republiky, š.p., Odštepny závod Slovenská Ľupča, Lichardova 52, Slovenská Ľupča, IČO: 36 038 351,
- 10/ L. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX,

odkázané s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie, a to každá poškodená strana zvlášť.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podali odvolanie všetci štyria obžalovaní v zákonnej lehote.

Obžalovaný F. sa odvolaním domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný F. bol rozsudkom Okresného súdu Nitra z 05.04.2016 sp.zn. 1T/9/2001 uznaný za vinného a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu tri roky.

V odôvodnení poukázal na tú skutočnosť, že sa nevie vyjadriť k žiadnym podstatným skutočnostiam pri skutkoch i), j) obžaloby. Výpoveď svedka U. C. považuje ako akt osobnej pomsty z dôvodu, že majú medzi sebou dlhodobu trvajúcu vzájomnú nezhodu, vzájomnú averziu a pohrdanie, čo bolo možné pozorovať aj na hlavnom pojednávaní zo strany svedka U. C. voči osobe obžalovaného. V ďalšom poukázal na výpovede svedkyne M. X., K. F., U. F., G. G. a U. M., z ktorých má vyplývať, že v čase, kedy sa mal stať skutok z 01.11 na 02.11.2003, mu umrel otec a mal povinnosť ohľadom vybavovania pohrebu a iných súvisiacich povinností, pričom títo svedkovia vypovedajú tak, že možno usúdiť jeho prítomnosť v blízkosti rodiny a nie na predmetnom skutku, pokiaľ sa aj vzdialil, nebolo to v čase, keď mal byť spáchaný tento skutok.

K uznaniu viny došlo len nesprávnym postupom súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov, keď neboli vzaté v úvahu ním spomínané dôkazy, svedčiace v jeho prospech a naopak, bral v úvahu výpoveď nevierohodného svedka U. C.. Na základe tohto svedka boli usvedčovaní všetci spoluobžalovaní, aj keď niektorí spoluobžalovaní rozhodnutie súdu akceptovali, aj napriek tejto skutočnosti, on sa s touto skutočnosťou nemôže zmieriť a poukazuje na ňu, pretože sa trestnej činnosti nedopustil a inými dôkazmi zo spáchania trestnej činnosti usvedčovaný nebol.

Obžalovaný U. O. sa odvolaním domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby, prípadne vrátenia vecí okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie v podstate s takýmto usmernením.

Odvolanie obžalovaného je vypracované prostredníctvom jeho obhajcu, ktoré je neprimerane obsiahle s výťahmi citácie rôznych vnútroštátnych národných ústavných predpisov a rozhodnutí súdov s výkladom, akoby odvolací súd mal tieto predpisy rešpektovať a ako by si ich mal podľa jeho názoru vykladať. Súd právo pozná, preto vychádzajúc zo zásady odvolací súd sa bližšie týmito okolnosťami v rámci tohto odôvodnenia zaoberať nebude.

Pokiaľ ide o skutočnosti uvádzané k veci, podľa jeho názoru samotnú obžalobu vo vzťahu k obžalovanému O. považuje za neodôvodnenú a neopodstatnenú, nekritickú, bez opísania konkrétneho spôsobu páchania trestného činu krádeže. Obžalovaný popiera spáchanie trestnej činnosti v celom rozsahu, v konečnom dôsledku vec bola prejednávaná dvakrát na okresnom súde po tom, čo bol predchádzajúci rozsudok pre chyby konania zrušený odvolacím súdom. Podľa jeho názoru dôsledne nebolo rešpektované uznesenie odvolacieho súdu v konaní a rozhodnutí súdu prvého stupňa. Poukazuje na výpoveď svedka C., ktorý usvedčuje obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti, pritom žiadnou inou dôveryhodnou skutočnosťou a dôkazom z trestnej činnosti nie je usvedčovaný, sám popísal aj na hlavnom pojednávaní okolnosti jednotlivých skutkov, kde vysvetlil, že nemal vedomosť o páchaní tých skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu, či už sám alebo so spoluobžalovanými. Nesprávnym posúdením dôkazov a ich vyhodnotením sa dopracoval súd prvého stupňa k nezákonnému rozhodnutiu vo vzťahu k tomuto obžalovanému, nerešpektujúc zásadu prezumpcie neviny. Je zrejmé, že spolupracujúci svedok C., pôvodne obvinený, následne svedok, v rámci trestného stíhania popieral spáchanie trestnej činnosti kladenej mu za vinu a na podnet polície zrejme zmenil výpovede vo svoj neprospech, ako aj v neprospech spoluobvinených. V ďalšom poukazuje na nevieryhodnosť tejto osoby, resp. jeho výpovedí, poukazujúc na znalecký posudok U. D. Y., znalkyne z odboru psychológie, ktorá údajne u svedka C. nezistila žiadne sklony k sugestivite a konfabuláciám a jeho schopnosť vieryhodne vypovedať. Na druhej strane poukázal na znalecké posudky na posúdenie možnej závislosti na návykových látkach s negatívnym záverom a na správy ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, U. E. U., a správu riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica. Naproti tomu podľa znaleckého posudku o duševnom stave vtedy obvineného C. v roku 2011, vypracovaného inými znalcami, je táto osoba hodnotená ako emočne labilná, je u neho prítomný egocentrizmus, keď rád vykresľuje seba v morálne lepšom svetle, je impulzívny a má sklony k násilníckemu správaniu, manipuláciám, klamstvám, tendenciou pútať na seba pozornosť, zaujať s elevovaným sebavedomím a s preferenciou bezstarostného spôsobu života. Pritom v závere uviedli znalci, že vzhľadom na štruktúru osobnosti nemožno vylúčiť páchanie trestnej činnosti aj v budúcnosti. S touto skutočnosťou sa súd prvého stupňa nevysporiadal a rovnako ako aj s inými znaleckými závermi U. Y., ktorá podala psychologický posudok v tejto veci. Napriek tomu však aj táto znalkyňa o ňom uvádza, že ide o psychopaticky štruktúrovanú osobu so zvýraznenými dominantnými črtami osobnosti, egocentrickým prežívaním, zvýšenou snahou po sebaapresadení, emotivita u neho je nevyvážená a labilná. Napriek návrhu obhajoby nebol vypracovaný znalecký posudok na vyšetrenie duševného stavu znalcami z odboru psychiatrie, a to už v prípravnom konaní. To sú rozpory, ktoré vedú k záveru o pochybnostiach a vieryhodnosti výpovedí tohto svedka v neprospech obžalovaného O., resp. vo všeobecnosti. V ďalšom poukázal na niektoré konkrétne rozpory vo výpovediach svedka C., ktoré odstránené neboli.

Pokiaľ ide o vyšetrovací pokus v prípravnom konaní, bol zaregistrovaný pokus vyšetrovateľa vo veci konajúceho, na ovplyvňovanie svedka C., ktorý mal ukázať priebeh skutku, resp. miesto, kde bol spáchaný, pritom vyšetrovateľ svedkovi tykal. V ďalšom poukázal na skutočnosť, že obžalovaní a svedkovia poukázali na nadštandardné a výnimočné vzťahy svedka C. s príslušníkmi policajného zboru v minulosti.

Pokiaľ ide o výrok o treste, tu neboli dostatočne rešpektované osobné pomery obžalovaného, ktoré by mali mať vplyv na druh a výmeru trestu, teda, že vedie a viedol usporiadaný život, má štyri deti, o ktoré sa príkladne stará, počas celej doby súdneho konania sa nedopustil žiadneho iného protiprávneho konania, v meste bydliska používa dobrú povesť, je zamestnaný a zamestnávateľom je hodnotený kladne. Tiež poukázal na to, že na rozdiel od C., ako aj ostatných obžalovaných, sa u obžalovaného O. nenašli žiadne veci, ani peniaze z trestnej činnosti alebo iné dôkazy, ktoré by mali dokazovať, že sa s nimi stretával. Taktiež neboli zistené žiadne daktyloskopické stopy alebo stopy DNA od tohto obžalovaného. Naopak, súd u obžalovaného konštatuje predchádzajúce odsúdenie obžalovaného ako prítiažujúcu okolnosť, prihliadajúc aj na výšku škody, ktorú jednotliví obžalovaní spoločne svojím konaním spôsobili, bez ohľadu na to, akým spôsobom mal obžalovaný O. na spôsobenie tejto škody participovať. S takýmto druhom a

výmerou trestu nie je možné preto súhlasiť, takýto trest je neprimerane prísny a neadekvátny a navyiac nie je jasné a preskúmateľné, čo a aké úvahy viedli súd k tomu, že obžalovanému uložil tento trest. Tiež súd nemôže prihliadať na tie odsúdenia, kde sa v podmienenej skúšobnej dobe osvedčil.

Podľa jeho názoru je napadnutý rozsudok arbitrárny, dostatočne neodôvodnený a nepreskúmateľný. Poukázal pritom aj na dĺžku konania a dobu, ktorá uplynula od samotného spáchania predmetnej trestnej činnosti, čo predstavuje dobu viac ako desať rokov.

Obžalovaný U. U. sa odvolaním, odôvodneným prostredníctvom obhajcu domáhal oslobodenia spod obžaloby v zmysle aplikácie zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“.

V odôvodnení taktiež poukazuje na nevieryhodnosť svedka U. C., ktorý ho usvedčuje zo spáchania trestnej činnosti a vieryhodnosť výpovede, ktorého nie je bratá v úvahu súdom prvého stupňa ani u tohto obžalovaného. Pokiaľ ide o svedka C., na položenú otázku na hlavnom pojednávaní uviedol, že ani P., ani X. mu nepovedali, že by obžalovaný vedel o pôvodne ťahača, ale sa len domnieva, že U. vedel o tom, že ťahač je ukradnutý, lebo sa poznal s P. a X.. Ide teda len o hypotetickú úvahu svedka a táto skutočnosť nemôže byť súdom vyhodnotená ako dôkaz o usvedčovaní obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti akoukoľvek formou. Uznanie viny z páchania trestnej činnosti i s ostatnými spoluobžalovanými v skutku m) nemôže postačovať ako odôvodnenie pre uznanie viny u obžalovaného U. U. a dôkazná núdza nemôže byť rehabilitovaná z dôvodu veľkého počtu spoluobžalovaných, veľkého počtu skutkov a vo vzťahu k obžalovanému nejasej svedeckej výpovedi, keď obžalovaný spáchania predmetnej trestnej činnosti akýmkoľvek spôsobom a účasťou popiera. Súd prvého stupňa pridal neprimeranú váhu vieryhodnosti a dôkaznej sily výpovedi svedka U. C., ktorý je osobou pochybnou z hľadiska vieryhodnosti.

Obžalovaný E. M. sa odvolaním domáhal tiež oslobodenia spod obžaloby, pretože trestnej činnosti, kladenej mu za vinu obžalobou, sa necíti byť vinným. Jeho konanie v tejto veci nie je možné hodnotiť ako konanie protispoločenské, preto sa nemohol dopustiť žiadnej krádeže, žiadnu krádež si neobjednal a o žiadnej ani nevedel. Nikdy nemal záujem spolupracovať so skupinou spoluobžalovaných, s ktorou bol iba postupom polície a neopodstatneným tvrdením svedka C. v spojení pri páchaní tejto trestnej činnosti. Niekoľkokrát uviedol, že asi tri mesiace pred kúpou predmetného vozidla sa pri úplne náhodnej príležitosti stretol s U. C. na chate v Čremošnom a odvtedy ho nekontaktoval s úmyslom, aby mu zohnal kradnuté alebo iné auto, takúto kúpu mu ponúkol samotný obžalovaný a on nemal podozrenie, že takéto motorové vozidlo z akýchkoľvek dôvodov by mohlo byť nezákonne získané. Pred zakúpením motorového vozidla ostatných spoluobžalovaných nepoznal. Aj podľa jeho názoru obžalovaný C. nahovoril jemu známych ľudí na krádeže vozidla mimo vedomia odsúdeného B., vec riešil na vlastné tričko a terajšou výpoveďou sa snaží iba zbaviť zodpovednosti, poukázaním na dôkazy účelne vykonštruované. Z jeho konania nie je možné vyvodiť záver pre spáchanie predmetného skutku a jeho právne posúdenie v zmysle napadnutého rozsudku. Súd o tom nemá ani jeden dôkaz. Jeho účasť a zavinenie na tomto skutku neboli nepochybne preukázané a táto skutočnosť mala byť vyhodnotená v jeho prospech, nie v jeho neprospech. V samostatnej výpovedi spolupracujúceho obvineného a svedka C. neexistujú žiadne ďalšie priame alebo nepriame dôkazy, ktoré by ho usvedčovali o tom, že bol pri páchaní trestnej činnosti videný, zaistený, na miestach činu neboli zistené od jeho osoby žiadne stopy. Poukázal na tú skutočnosť, že nekupoval motorové vozidlo pre seba, ďalej chcel kúpiť iné vozidlo ako mu bolo ponúknuté, ale nebol by ho kúpil pri vedomosti, že je kradnuté, keďže toto vozidlo nekupoval pre neho samého, ale pre spoločenstvo v dedine a takýto postup by v takomto prípade bol maximálne nezodpovedný a riskantný pre kúpu motorového vozidla, o ktorom by mal vedomosť, že je získané nelegálne, resp. kradnuté.

Krajský súd na základe odvolaní odvolateľov preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1,2 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a konanie rozsudku predchádzajúce a zistil, že odvolania odvolateľov nie sú dôvodné. V úvode musí odvolací súd konštatovať, že v predmetnej veci rozhodoval druhýkrát, keď predtým uznesením z 24.02.2016 sp.zn. 3To/10/2016 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa u obžalovaných, ktorí v tejto veci teraz vystupujú ako odvolatelia, teda U., F., M. a O. a v tejto veci časti vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie z jediného dôvodu, že z hľadiska konštrukcie písomného vyhotovenia rozsudku, tento bol nepreskúmateľný až zmätočný, pritom odvolací súd nariadil súdu prvého stupňa doplniť dokazovanie len pre potreby dokazovania z jeho pohľadu, pokiaľ považuje za potrebné doplniť dokazovanie, sám súdu prvého stupňa nenariadil vykonať

ďalšie dokazovanie len opätovne vyhodnotiť už zabezpečené dôkazy, a to v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. ich vyhodnotiť a následne v písomnom vyhotovení nového rozsudku dôsledne rešpektovať ust. § 168 ods. 1 Tr. por. z hľadiska zrozumiteľnosti a zákonnosti jeho dôvodovej časti tak, aby takýto rozsudok bol z tohto pohľadu zákonný a preskúmateľný nielen odvolacím súdom, ale aj procesnými stranami a osobami, ktorých sa takýto rozsudok mal dotknúť buď priamo alebo nepriamo.

Následne súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní postupoval v zmysle úpravy predchádzajúceho uznesenia odvolacím súdom, pritom bola snaha zo strany procesných strán na základe návrhov doplniť dokazovanie. Obhajca obžalovaného O., ako aj obhajca obžalovaného M., navrhli doplniť dokazovanie o skúmanie psychického stavu svedka U. C. vzhľadom na to, že ide o usvedčujúcu výpoveď z jeho strany, obhajca obžalovaného O. tiež navrhol doplniť dokazovanie spoluobžalovaných týchto obžalovaných, u ktorých je predchádzajúci rozsudok právoplatný a teda vypočúť ich v postavení svedkov, hlavne teda odsúdených U. O., R. M., V. B. a U. X..

Súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ zamietol tieto návrhy na doplnenie dokazovania procesným uznesením, pretože jednoznačne možno konštatovať, že súčasná dôkazná situácia v čase rozhodovania súdu prvého stupňa i odvolacieho súdu je postačujúca na presvedčivé a zákonné rozhodnutie vo všetkých častiach, teda výrokoch skutkových, ich právneho posúdenia, ako aj vo výrokoch o treste a náhrade škody u obžalovaných, u ktorých bol rozsudok okresného súdu predtým zrušený.

V súčasnosti možno konštatovať, že súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu veci, a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov. V súčasnej konštrukcii písomného odôvodnenia rozsudku vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové a právne závery u jednotlivých skutkov a obžalovaných a akými úvahami sa správal pri rozhodovaní o druhu a výmere trestov, diferencovaných u jednotlivých obžalovaných, a to v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. Súbor priamych a nepriamych dôkazov bol v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. u jednotlivých obžalovaných a skutkov vyhodnotený v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. na základe zásad správneho myslenia a vnútorného presvedčenia a takéto hodnotenie dôkazov vedie aj odvolací súd k jednoznačnému záveru, že všetci štyria obžalovaní sa dopustili trestnej činnosti tak, ako ju ustálil súd prvého stupňa vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, a to v časti skutkových a právnych posúdení jednotlivých skutkov u obžalovaných a v konečnom dôsledku zákonne rozhodol aj vo výrokoch o treste u jednotlivých obžalovaných diferencovane u každého zvlášť.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa na rozdiel od predchádzajúceho zrušeného rozsudku, v napadnutom rozsudku dostatočne zrozumiteľne a zákonným spôsobom odôvodnil jednotlivé výroky, a to u každého obžalovaného zvlášť, s takýmto postupom sa súd prvého stupňa stotožňuje, osvojil si ho, a preto v ďalšom naň iba poukazuje.

Reagujúc na odvolania odvolateľov musí odvolací súd konštatovať, že oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu súdu prvého stupňa nedošlo k zmene dôkaznej situácie, túto dôkaznú situáciu odvolací súd akceptoval, vrátane ustálenia skutkového stavu a právneho posúdenia jednotlivých skutkov u obžalovaných a tiež vo výroku o treste a náhrade škody, keďže zrušoval napadnutý rozsudok len z toho dôvodu, že takto zistený skutkový stav a právne posúdený, tiež ostatné výroky ako výroky o treste, neboli preskúmateľné z pohľadu písomného vyhotovenia rozsudku okresného súdu, rozsudok bol nepreskúmateľný a odvolacím súdom nenapraviteľný.

Treba uviesť, že tak v predchádzajúcich odvolaniach, ako aj súčasných odvolaniach odvolatelia jednoznačne opakujú svoje tvrdenia o nevine a rovnako spochybňujú zákonnosť napadnutého rozsudku v podstate z tých istých dôvodov ako pri predchádzajúcom rozsudku a v rámci svojej obhajoby v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní.

Odvolací súd musí nad rámec toho iba konštatovať, že pokiaľ ide o spochybňovanie hlavného dôkazu v priereze celej trestnej činnosti, a to výpovede spolupracujúceho obvineného a neskôr svedka U. C., odvolací súd v jeho výpovediach, napriek menším rozporom, považuje výpoveď tohto svedka za dostatočne presvedčivú a vieryhodnú. Nemožno súhlasiť s odvolateľmi, že výpoveď tohto svedka je nevieryhodná len preto, že v minulosti bol súdne trestaný, resp. znalecký psychiatrický posudok

údajne je v rozpore s psychiatrickým posudkom vypracovaným v tejto veci. Takéto tvrdenie odvolací súd nemôže prijať, pretože samotný psychologický posudok zásadným spôsobom nespochybňuje predchádzajúce zistenia v rámci dokazovania ohľadom duševného stavu svedka U. C. v inej veci, pritom treba zdôrazniť, že pre potreby dokazovania v tejto veci bol skôr žiaduci znalecký posudok z odboru psychológie, ktorý bol vypracovaný U.. D. Y., tento nemožno hodnotiť ako znalecký posudok, ktorý by spochybňoval závery psychiatrického, resp. psychologického predchádzajúceho posudku a jeho záverov, keď osoba obžalovaného je v podstate hodnotená podobným spôsobom z hľadiska psychologického, osobnostného profilu obžalovaného, ako v predchádzajúcich zisteniach znalcov. Je pravdou, že osoba obžalovaného z pohľadu jeho vieryhodnosti nie je znaleckým posudkom idealizovaná, na druhej strane je pravdou, že jeho výpovede nie sú jediným dôkazom, ktorý obžalovaného usvedčuje k spáchaniu trestnej činnosti. Pokiaľ ide o výpoveď obžalovaného U. a potom s poukazom na výpoveď obžalovaného C. na hlavnom pojednávaní, ktorý oproti prípravnému konaniu už len uvádza, že obžalovaný U. musel vedieť, že motorové vozidlo, ktoré kúpili kradnuté, odôvodňujúc aj tento názor, treba brať v úvahu presvedčivejšie výpovede z prípravného konania, ktoré boli zabezpečené s menším časovým odstupom od spáchania predmetných skutkov ako jeho výpovede na hlavnom pojednávaní. Pritom nejde o zásadnú zmenu ani vo vzťahu ani k jednému z obžalovaných oproti prípravnému konaniu a tiež nie je možné spochybňovať určité nepresnosti v porovnaní s prípravným konaním v jeho výpovediach, a to s prihliadnutím na odstup času. Pokiaľ obžalovaní poukazujú na to, že na rozdiel od tohto svedka, oni vypovedajú zhodne, treba uviesť, že obžalovaní popierajú spáchanie trestnej činnosti a nie je potom zložité neodkláňať sa pri takomto spôsobe obhajoby vo výpovedi od prvej v prípravnom konaní, až po poslednú na hlavnom pojednávaní, na rozdiel od výpovedi svedka C., ktorý popisoval väčšie množstvo skutkov rozsiahlejšie a samozrejme aj s popisom účasti jednotlivých obžalovaných na jednotlivých skutkoch. Treba pritom tiež zdôrazniť, že nejde o jediný usvedčujúci dôkaz zo strany obžaloby a potom v zmysle hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa, pretože sám prvostupňový súd dostatočne hodnotil dôkazy jednotlivo i v ich súhrne a dostatočne poukazuje aj na ostatné dôkazy, ktoré svedčia v prospech vieryhodnosti výpovede svedka C. a iným spôsobom obžalovaných usvedčujú zo spáchania trestnej činnosti, v súvislosti aj s výpoveďami už odsúdených v postavení obvinených a obžalovaných pred právoplatnosťou rozsudku vo vzťahu k ich osobám.

Odvolací súd teda nezistil v napadnutom rozsudku procesné a nie hmotnoprávne pochybenia, ktoré by mohlo mať za následok zrušenie a zmenu alebo akúkoľvek úpravu napadnutého rozsudku, s výnimkou súdom prvého stupňa údajne opozdeného zistenia novej skutočnosti vo vzťahu k obžalovanému L. F., keď medzičasom bol vynesenejší rozsudok vo vzťahu k tomuto obžalovanému Okresným súdom Nitra 05.04.2016 sp.zn. 1T/9/2011, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného v bode 1/ zo zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a), ods. 2 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. účinného od 01.01.2006 a v bode 2/ zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov a ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. a v treťom bode z pokusu zločinu poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1,3 písm. a) Tr. zák., § 14 ods. 1, § 20 Tr. zák., teda v štádiu pokusu a formou spolupáchateľstva. Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere troch rokov a podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu mu bol podmienene odložený s tým, že podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. bol podmienene odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu tri roky, pritom mu boli uložené podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. obmedzenia, spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré mali na neho negatívny vplyv alebo ktoré boli jeho spolupáchateľmi. Tento rozsudok vo vzťahu k tomuto obžalovanému sa stal právoplatným a vykonateľným 05.04.2016, pritom ide o skutky z 03.07.2008 až 14.05.2008.

Vzhľadom k tomu, že teraz posudzovanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil pred vynesením citovaného rozsudku, prichádzalo v úvahu ukladanie súhrnného trestu. Odvolací súd však vzhľadom na uložený trest z hľadiska jeho prísnosti a spôsobu a dĺžku pôsobenia na obžalovaného, spolu s obmedzeniami a probačným dohľadom, dospel k záveru, aj z pohľadu plynutia času od spáchania teraz posudzovanej trestnej činnosti po dnešný deň, že uvedený trest Okresného súdu v Nitre dostatočne splní zákonom sledovaný účel z pohľadu individuálnej i generálnej prevencie.

Z týchto dôvodov boli potom podľa názoru odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky postupu podľa § 44 Tr. zák. pre upustenie od súhrnného trestu alebo ďalšieho trestu, pretože podľa tohto ustanovenia

súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Z týchto dôvodov potom odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok len v spomínanej časti u obžalovaného L. F. (Z.), v ostatných častiach považuje napadnutý rozsudok vo vzťahu k odvolateľom za zákonný, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo, a preto odvolania obžalovaných U. O. a U. U. a E. M. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.